

Věty podmínkové

jsou uváděny spojkami:

wenn = jestliže, -li, když;

falls; im Falle, dass = v případě, že

sofern = pokud, jestliže

:

V knižním stylu **angenommen, dass; vorausgesetzt, dass; unter der Bedingung, dass; im Falle, dass** - za předpokladu, že; s podmínkou, že; v případě, že

Pro vyjádření **skutečné podmínky** užíváme oznamovací způsob:

Wenn du es sagst, müssen wir es glauben. Jestliže to říkáš, musíme tomu věřit.

Wenn/falls ich ihn bald treffe, frage ich ihn. Když ho brzo potkám, zeptám se ho.

Pro **neskutečnou podmínku v přítomnosti či budoucnosti** užíváme konjunktiv préterita (kondicionál I):

Wenn ich Zeit hätte, würde ich kommen. Kdybych měl čas, přišel bych.

Wenn ich Zeit hätte, käme ich. Kdybych měl čas, přišel bych.

Pro **neskutečnou podmínku v minulosti** používáme konjunktiv plusquamperfekta:

Wenn ich Zeit gehabt hätte, wäre ich gekommen. (Kdybych byl měl čas, byl bych přišel.)

Spojka **wenn** se velmi často **vynechává** - nejen v hovorovém jazyce, ale i v odborném stylu.

POZOR na změnu slovosledu!

Vedlejší věta je na začátku souvětí. Ve vedlejší větě je nepřímý slovosled. Hlavní věta začíná velmi často částicí **so** nebo **dann**:

Will man alle Möglichkeiten optimal nutzen, so muss man sie zuerst kennen. (Chceme-li optimálně využít všech možností, tak je nejprve musíme znát.)

Ist die Zahl y durch 10 teilbar, dann ist y auch durch 5 teilbar. (Jestliže je číslo y dělitelné 10, pak je y dělitelné i 5.)